

Część C

(1)

(1)

(1)

(1) W przypadku Norwegii i Islandii nie jest wymagany znak graficzny.

ZAŁĄCZNIK IV

STEMPLOWANIE

1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z art. 10. Specyfikacje stempli są określone w decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen SCH/COM-EX (94) 16 rev I i w SCH/Gem-Handb (93) 15 (POUFNE).
2. Kody bezpieczeństwa stosowane na stemplach zmienia się w regularnych odstępach czasu nie przekraczających jednego miesiąca.
3. W przypadku wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich objętych obowiązkiem wizowym, stempel zamieszcza się, jeżeli jest to możliwe, w taki sposób, by zakrywał krawędź wizeny, nie wpływając jednak na czytelność zapisów na wizie ani zabezpieczeń naklejki wizowej. Jeżeli musi zostać zamieszczonych kilka stempli (na przykład w przypadku wielokrotnej wizeny wjazdowej), dokonuje się tego na stronie przeciwnej do strony, na której zamieszczona jest wiza.

Jeżeli strony tej nie można wykorzystać, stempel zamieszcza się na następnej stronie. Nie zamieszcza się stempla na polu przeznaczonym do odczytu maszynowego.

Czwartek 23 czerwiec 2005

4. Państwa Członkowskie wyznaczają krajowe punkty kontaktowe odpowiedzialne za wymianę informacji na temat kodów bezpieczeństwa stempli wjazdowych i wyjazdowych używanych w przejściach granicznych i informują o tym pozostałe Państwa Członkowskie, Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję. Wspomniane punkty kontaktowe uzyskują natychmiastowy dostęp do informacji dotyczących jednolitych stempli wjazdowych i wyjazdowych stosowanych na granicy zewnętrznej danego Państwa Członkowskiego, a w szczególności do informacji na temat:

- a) przejścia granicznego, do którego przypisany jest dany stempel;
- b) tożsamości funkcjonariusza straży granicznej, któremu przydzielony jest w danym czasie dany stempel;
- c) kodu bezpieczeństwa danego stempla w danym czasie.

Wszelkie zapytania dotyczące jednolitych stempli wjazdowych i wyjazdowych są zgłaszane za pośrednictwem wspomnianych powyżej krajowych punktów kontaktowych.

Krajowe punkty kontaktowe przekazują niezwłocznie pozostałym punktom kontaktowym, Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji informacje na temat zmiany punktów kontaktowych, a także utraconych i skradzionych stempli.

ZAŁĄCZNIK V**Część A****Procedury odmowy wjazdu na granicy**

1. W przypadku odmowy wjazdu, właściwy funkcjonariusz straży granicznej:
 - a) wypełnia standardowy formularz odmowy wjazdu przedstawiony w Części B. Dany obywatel państwa trzeciego podpisuje formularz, po czym otrzymuje kopię podpisanego formularza. W przypadku odmowy podpisania przez obywatela państwa trzeciego, funkcjonariusz straży granicznej wskazuje fakt odmowy na formularzu w polu uwagi;
 - b) zamieszcza w paszporcie stempel wjazdowy, unieważniony przekreśleniem na krzyż nieusuwalnym czarnym tuszem, i zapisuje naprzeciw przekreślenia po prawej stronie, również nieusuwalnym tuszem, literę/ły odpowiadającą/ce powodowi/powodom odmowy wjazdu, których listę zawiera wymieniony wyżej standardowy formularz odmowy wjazdu;
 - c) unieważnia wizę zamieszczając stempel z napisem ANULOWANO w przypadkach, o których mowa w ust. 2. W takim przypadku optycznie zmienny element wklejki wizowej, element zabezpieczający zwany efektem ukrytego obrazu oraz napis wiza zostają zniszczone przez przekreślenie tak, aby uniemożliwić ich późniejsze nieuprawnione wykorzystanie. Funkcjonariusz straży granicznej niezwłocznie informuje swoje organy centralne o tej decyzji;
 - d) odnotowuje każdą odmowę wjazdu w rejestrze lub na liście podając tożsamość i obywatelstwo danego obywatela państwa trzeciego, dane dotyczące dokumentu uprawniającego obywatela państwa trzeciego do przekroczenia granicy oraz powód i datę odmowy wjazdu;
2. Wiza zostaje unieważniona w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli wobec posiadacza wizen dokonano wpisu do SIS do celów odmowy wjazdu, chyba że posiada on wizę lub wizę ponownego wjazdu wydaną przez jedno z Państw Członkowskich i chce wjechać w celach tranzytu po to, aby dotrzeć na terytorium Państwa Członkowskiego, które wystawiło dokument;
 - b) jeżeli istnieją poważne podstawy do uznania, że wiza została uzyskana w drodze oszustwa.

Jednak nieprzedstawienie na granicy przez obywatela państwa trzeciego jednego lub więcej dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 5 ust. 2, nie prowadzi automatycznie do podjęcia decyzji o unieważnieniu wizeny.